

Համերայխութիւն, սէր ու ազ-
տոթիւն էր տիրապետէր հանձնատե-
ն երբեմնի չուսայ, ցոփ ու անբարոյ
էն ներս: Մեկնէ վայրիեան մը
չէր հեռացներ լուսն Սիրաբիկն,
էն վայրիեան առաքիպ դարձնելով
էն իր գգունաթիւն:

Միակ պարզապէս մը կար որ մտա-
կուտար Մելինիէն: Մելանկոլիթեան
աստիճանին հասնելէ ետք, կը
բռնէ թէ արդեօք պէտք էր Սիրաբի-
կի յայտնել ամէն բան ե կամ գտնէ
անառիկ կտակով մը պատշաճօյն
սկսելու անոր թէ, իր իսկ զաւակն է
ը: Սէյս կէտով դառնար ու իր
ուշաքար խեղճ մօր մաքրել մէջ որ ար-
մաքանաւան չէր զտնէր, մասնաձուգ-
կը խորէն ալ թէ այս յայտնութեան
ն ու է օգուտ տրի՞նք ջանքէր զաւ-
ն համար: Հետեւաբար որոտեց վերջ-
ականապէս իրեն պահել գաղտնիքը:

(Շարունակելի)

